

Uredništvo: ulica sv. Frančiška
Asiškega št. 20, I. nadstropje. Dopolni naj se politični
glasna se ne sprejemajo, rokopis se ne vrne.
Anton Gerbec. — Lastnik tiskarne: J. J. J. J.
Glasnik za leto: L. 7. — 3 mesece L. 10.
za inostranstvo mesečno 4 lire več. — Tiskarna
in uprave št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 cent. — Oglasi se računajo v
širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov nam po 40 cent.
osmrtine, zabave, poslanice in vabila po L. 1. — Oglasi denarnih zavodov
nam po L. 2. — Mali oglasi po 20 cent. beseda, najmanj pa L. 2. — Oglasi
naravnih in rekarnacij se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv.
Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Volilna preosnova in narodne manjšine

Večina rimske zbornice je pritrdila temeljnemu načelu vladnega načrta za volilno preosnovo. 235 poslancev je glasovalo za, 139 proti. 77 pa se jih je izgovorilo nekam v grmovje. Računati je sicer, da jih je bilo med temi poslednjimi nekoliko, ki so bili odsotni iz upravičenih, recimo: nepolitičnih razlogov. Velika večina te 77-torice pa se je izgovarila glasovanjem gotovo zato, ker mislo hoteli reči ne »da« ne »ne«; ker »za« mislo hoteli glasovati, »proti« pa se niso upali. Tudi to bi bil znak decadence parlamentarizma v Italiji, znak, da se je temu parlamentu hrbtenica povsem upognila in da je prav za prav zaslužil usodo, ki mu jo je namenil gospod Mussolini. Za temeljna načela vladnega načrta je bilo oddanih 235 glasov, proti pa 139. Če bi mogli glasove čistih 77, ki jih — ni bilo, pristeti k 139 nasprotnim glasovom, bi imeli razmerje: 235 : 166, večino, ki bi bila gotovo vse prej, nego impozantna. Razmerje torej, iz katerega bi kje drugje — posebno radi velike važnosti predmeta — vlada izvajala konsekvence. To pa tem bolj, ker je bil med tistimi, ki so glasovali »za«, marsikdo, ki je oddal svoj glas le — kako bi rekli? — po sili razmer, ne pa po svojem prepričanju, po svojem srčnem nagonu.

Kljub vsemu temu, ali prav za prav ravno zato, moramo računati z dejstvom, da je Mussolinijeva vlada izvajala veliko in — definitivno zmago. Večina zbornice je sicer s tem glasovanjem pritrdila le temeljnemu načelu, ne pa tudi podrobnostim načrta. Ali, kakor se že glasi tisti tehnični parlamentarni izraz: glasovala je za prehod k podrobni debati. Toda kdo bi mogel biti tako naiven, kdo more biti danes, še tako slab poznavalec moralne sestave tistih strank in skupin, ki so v nedeljo glasovale za vladna temeljna načela, da bi pričakoval, da bi se med podrobno razpravo njih hrbtenica zopet vzravnila? Nečemo biti protokoli. To pa pravimo, da bi se moral dogoditi velik čudež, če bi prišlo drugače, nego nam govori danes naše uverjenje. Izgovarjale se bodo kritike — in morda tudi zelo ostre, morda tudi od kakke strani tistih, ki so v nedeljo glasovali »za«. Stavljali se bodo glede posrednih določb razni spremeni, nevalni predlogi. Morda bo tu pa tam kak tak predlog tudi sprejet. Ali na sploh in v glavnem je Mussoliniju zmaga gotova.

S tem dejstvom morajo narodne manjšine — Slovani v Julijski Krajini in Nemci na južnem Tirolskem — računati že danes. Z dejstvom, da se jim s sprejetjem volilne reforme odpre novo razdobje še težjih bojev za svoje pravice in svoj obstanek. V nedeljo sta poslegla v razpravo tudi zastopnika južno-tirolskih Nemcev, Walther, in julijsko-krajskih Jugoslovenov, dr. Wilfan. Utemeljevala sta resoluciji, ki sta po svoji zahtevi v polnem skladu med seboj, malone istobesedni. Waltherjeva resolucija pozivljala vlado, naj z volilno preosnovo poskrbi, da bo drugorodnim manjšinam zagotovljeno parlamentarno zastopstvo primerno njihovu številu. Wilfan-Stangerjeva resolucija pa se je glasila: »Zbornica priznava umestnost in potrebo, da se drugorodnim manjšinam zagotovi parlamentarno zastopstvo«.

Iz tega soglasnega poziva obeh manjšin izzevenava za vsako uho slišna bojazen, da ategnejo Nemci južnega Tirolskega in Jugosloveni Julijske Krajine sploh ostati brez parlamentarnega zastopstva; ali da se to zastopstvo vsaj izdatno skrči, če vladna volilna preosnova stopi v veljavo brez tozadavnih sprememb.

Tudi utemeljevanje teh dveh resolucij se je vilo v isti smeri. Poslanec Walther je ugotovil, da so se južno-tirolski Nemci s svojimi političnimi in narodnimi zahtevami vedno obračali do italijanskega naroda in njegovih zakonitih zastopnikov, želeč lokalno sodelovanje z njimi. S tem so priznali, da smatrajo vprašanje manjšin v prvi vrsti

kot notranje politično vprašanje. Povdarjamo: v prvi vrsti; kajti ta povdarek spravlja zmisel Waltherjevih izjav in v sklad z zaključnim pozivom dr. Wilfana, naj vlada upošteva resnost položaja. »Kajti — tako je izkazal dr. Wilfan — če bi vlada nadaljevala s sistemom zatiranja, bi bilo slovensko prebivalstvo prisiljeno, da bi v zaščito svojih interesov apeliralo na druge civilizirane narode«.

Pripravljeni moramo biti na to, da radi te izjave zahrumi vihar po gozdu italijanskega časopisja. Kritiki bodo, da taka grožnja z inozemstvom pomeni izdajstvo in nelojalnost. Mi pa bomo lahko odgovarjali povsem hladno, da je dr. Wilfan govoril le pegojino: »Če bo vlada nadaljevala s sistemom zatiranja, na vladi in politični javnosti Italije je torej, da s pametnim in pravičnim postopanjem omogočita drugorodnim manjšinam, da bodo manjšinsko vprašanje smatrala za zgolj notranje vprašanje naše države«.

Sklicevati se bomo mogli na svoječasne slovesne izjave najmerodajnejših činiteljev v državi: na prestolni govor iz leta 1920, na izjavo Tittonija, da je zaščita manjšin moralna dolžnost! Na besede velikega Italijana, s katerim se more italijanski narod z vso pravico ponahati pred svetom: Luzzatija, ki je priporočal dobrohotno in pravično postopanje z manjšinami. Nadalje na svoječasne obljube in zagotovila italijanskih vodilnih in odgovornih državnikov, na katere se je skliceval tudi poslanec Walther, rekši, da »vlada ni zadostila obvezam prejšnjih vlad, niti ne pravicam drugorodnih manjšin, ki jih določajo mirovne pogodbe«. S sklicevanjem na mednarodne pogodbe se je tirolski nemški poslanec pridružil Wilfanovi besedi o eventualnem pozivu na civilizirane narode!!

V tem velerensnem trenutku pozivljamo našo vlado in vso italijansko javnost, naj ne prezirata dejstva, da vprašanje zaštite narodnih manjšin postaja mednarodno vprašanje. Celo ministrski predsednik madžarske republike grof Bethlen je izjavil nedavno v parlamentu, da je vprašanje zaštite narodnih manjšin najvažnejše vprašanje Srednje Evrope! Pod konec minulega meseca pa so ta mednarodni značaj manjšinskega vprašanja manifestirali še ob neizmerno važnejši priliki. Na kongresu združen za Društvo narodov, ki se je vršil na Dunaju, so bile sprejete resolucije:

Tudi one države, ki niso vezane po manjšinskih pogodbah, naj prevzamejo obveznosti glede manjšin!

Ustanovi naj se mednarodna organizacija za jezikovne in verske manjšine! Manjšinam naj se po lokalnih razmerah da možnost samouprave lokalnih interesov!

Vsem narodnim manjšinam in njenim predstavnikom naj se da možnost, da se s svojimi pritožbami obračajo naravnost na Društvo narodov!

Če bi bile narodne manjšine v Italiji — a mi želimo iskreno, da ne bi prišlo do tega — prisiljene iskati pomoči v zmislu Wilfanove izjave, ne bi bilo to nikakoli nelojalnost, marveč le izvajanje pravice, ki bo imela mednarodno in meddržavno sankcijo. In Italija je članica Društva narodov. Ravno sedaj, ko se ima izvesti volilna preosnova, ima vlada priliko za dokaz, da hoče lojalno in z vso vno sodelovati na udeleževanju ciljev, ki si jih je postavilo Društvo narodov. Eden glavnih pogojev, da pridejo narodi do pomirjenja in mirnega sožitja, je pa ta, da bosta njih odločkom, ki živijo odcepljeni od narodne skupnosti, zagotovljena obstanek in zadovoljno življenje. Zato naj se jim ne odtega javna parlamentarna tribuna z nje razsežno resonanco, s katere morejo braniti in čuvati svoje interese. G. Mussolini naj torej ukrene, kakor zahtevata od njega Wilfanova in Waltherjeva resolucija!

alarm za izbruh francoske revokucije, je Radić v dolgem uvodu razlagal zgodovino in nato s primerjavo takratnih razmer na Francoskem prešel na sedanjí položaj v jugosl. državi ter na državno pravo in suverenost hrvatskega naroda. Ne bomo se z Belgradom več prepirali o tem in se tudi ne borili za državopravnost kakor s Pešto, ker nam ni treba, je dejal Radić. Imamo staro državno pravo, staro zgodovino, slavno zato, ker nikoli ni bila sramotna. Kakor se je francoski narod dvignil proti domači tiraniji in nato proti celí Evropi, tako vstajamo tudi mi Hrvati, združeni v eno fronto. Nas niso Srbi nikoli premagali. Zgodovina ne ve povedati, da bi Hrvati bili kdaj bežali pred Srbi. Pač pa obratno!

Danes gre za to, ali bomo porušili Bastiljo, ki jo je sezidal Belgrad. To je budna zgradba. Belgrad jo je sezidal malo z bajoneti, malo s kopiti, malo s kostmi, malo z izvoznikami in še drugim, tudi mi bi jo lahko podrlí v naskoku kakor Parizani, tega pa ne storimo, ker ne bi šlo brez krvi, neke naše in srbske, temveč tudi druge. Belgrad, ki pozna našo moč, ne more razumeti našega mira. Toda mi smo že storili revolucijo, brez orožja in krvi, toda mnogo važnejšo in uspešnejšo.

Nato je Radić na dolgo razlagal historijat »sporazumevanja« z radikalskima emisarjema in svoje bravure pri teh pogajanjih. Pripovedoval je podrobnosti, kako je dr. Janjica spravljal v navdušenje, da je prišel za perca in lastnoročno začel pisati.

kar mu je diktiral Radić in za njim dr. Korošec ter dr. Spaho.

Toda 24. junija je Pašić v dogovoru s Pribečevićem (I) in Lazo Markovićem, pa brez vednosti notranjega ministra in ministrskega sveta poslal na našo skupščino orožnike z naredbjo, da nas vse pobijejo, posebno pa da najdejo priliko in ubijejo mene (Radić)! Zato takrat nisem prišel v skupščino. V odgovor na to smo mi proglasili popolni in definitivni razkol z Belgradom. In danes, na dan razrušenja Bastilje, objavljamo protokol, kakršen je, v sporazumu z muslimani in Slovenci. V muslimanskem klubu je močna struja za odhod iz parlamenta, istotako so na celjski konferenci SLS bili samo trije poslanci za nadaljnje sodelovanje v parlamentu. Mislim, da je stvar dozorela. Ko sem nedavno o tem razpravljaj s Korošcem in Spahom, je dr. Korošec dejal: »Prijetelji, vsi vemo, kako težko je v Belgradu. Ta parlament ni niti ostarja, ker v ostarji se da resno govoriti. Tako nas mrzi, da pri resnih ugovorih čutiš, da te lahko ne le opijavajo, temveč tudi ubijejo...«

Z objavo protokola počemo jasno dokumentirati, da med sedanjimi srbskimi oblastniki in nami ne more biti nobenega sporazuma in nobenega razgovora več. In kaj sedaj? Jaz sem gospodom že povedal: lahko me ubijete in vse nas zaprete, toda tedaj boste imeli revolucijo, kakršne si še v sanjah niste predstavljali. Mi bo revolucija seljaškega naroda, starih milijonov. Ne rečem, da utegne izbruhniti takoj ali v par dneh, rečem samo, da bo silna; ta narod se bo dvignil in v zami obračunal tako, da bo aplavdiral ves svet. Ali mislijo v Belgradu, da mi nimamo garancij za življenje od iste Evrope, ki je pred 134 leti razrušila Bastiljo? Tudi mi osebno imamo take garancije, o katerih se nim niti ne sanja.

K sklepu je Radić povdaril še enkrat, da z objavo protokola prestane vsak poskus sporazuma z Belgradom in da so volitve edini izhod iz situacije.

Velika eksplozija municije v Kragujevcu.

BELGRAD, 17. Predsinočnjim je nastalo v Belgradu veliko vznemirjenje, ko je dospela prva vest o veliki eksploziji municije v pirotehničnih zavodih in tovarni za municijo v Kragujevcu. Po prvih poročilih je bila ta eksplozija še grozovitejša in obsejnejša, kakor pa ona v Bitolju lanskega leta. V Kragujevcu je obstojala že pred vojno glavna tovarna za municijo, sedaj po vojni so tovarno moderno preuredili in jo znatno razširili s skladišči in delavnicami. Po uradnih poročilih ni bilo pri tej eksploziji nobenih človeških žrtev.

Okoli 15.30 je eksplozija dosegla vrhunec. Detonacija je bila silna. Več granat je padlo v mesto. Ena granata je padla pred kavarno »Srbska kruna« v sredini mesta. Povzročila je materialno škodo. Žrtve ni bilo. Eksplozija je začela ponehavati okoli 18. zvečer. Prebivalstvo, ki je zapustilo svoje domove, se je zvečer pomirilo ter se začelo vračati v svoj stan. Detonacija je bila najslabša, ko so ob 3.10 eksplozirale tri morske mine. Ta detonacija je povzročila v mestu pravi potres. Eksplozija je bila tako močna, da so ljudje smatrali, da se zemlja trese in stare priče velikega potresa leta 1893. pravijo, da je bilo slično kot tedaj. Več skladišč v municijski tovarni je porušeni. Gost dim je zakril obzornje nad mestom. Bili so pravi oblaki dima. Kosci granat so frčali po zraku in padali na razna mesta. K sreči ni bil nikdo težko ali smrtno ranjen. Več hiš v bližini skladišč in pirotehničnega závoda je bilo porušeni. Po zraku je letelo tudi kamenje.

Ob 18. so začele eksplozije končno ponehavati. Škoda je velika, uničeno je mnogo municije, 3 skladišča so od eksplozije popolnoma porušena, drugi kompleks pirotehničnih zavodov posebno delavnice in stroji so ostali popolnoma nepoškodovani. Mesto eksplozije so daleč naokrog obkolili močni oddelki orožništva in vojskova, ki je pričelo takoj z energično rešilno akcijo. Veliko število granat je padlo v mesto na raznih krajih. Na vogalu Moravske in Dunavske ulice je padla velika granata. K sreči ni nobenega poškodovanega in je tam le eksplozirala. Ena granata je priletela skozi odprto okno v stanovanje trgovca Mile Mitrovića na glavni ulici. Napravila je samo materialno škodo. Večjo škodo pa je napravila granata, ki je padla v kavarno »Central« v Glavni ulici. Ta je poškodovala poslopje in kavarno. Ena granata je padla na betonski most vode preko Lednice. Ta granata je most preluknjala ter se potem zapčila v strugo reke. Od granatnega kosca je bil težko ranjen gasilec Ljuba Grčić. Več oseb je bilo lahkotno ranjenih.

Zvečer je vladal v mestu zopet popolni mir. Prebivalstvo se je pomirilo in se je povrnilo v svoje domove. Eksplozije so popolnoma prenehale. Čujejo se sempatja le kratke slabe detonacije.

BELGRAD, 16. Ministrstvo notranjih del je izdalo večer ob 19. glede katastrofalne eksplozije v Kragujevcu to-le uradno poročilo:

Eksplozije v Kragujevcu so pričele točno ob 3.10 popoldne. Povzročene so bile na ta način, da je eksplozirala demontirana municija, ki je bila postavljena v veliki šupi, stoječ preko pta ob pirotehničnem zavodu.

V tej šupi so bile shranjene tudi tri morske mine, težke po 150 kg, ki so eksplozirale in povzročile prvo silno detonacijo tako, da so popokala okna po hišah. Porušene so tri velike šupe. Človeških žrtv ni, lahko ranjene so 3-4 osebe. Dva kosca eksploziranih min sta priletela v delavnico pirotehničnega závoda. Na tem mestu je nastal požar, ki je bil takoj ugasnjen, tako da ni večje škode.

Ob 6. (18.) so eksplozije ponehale. Prebivalstvo se je pomirilo in odšlo v svoje hiše. Veliki župan je s pomočjo svojih organov in vojskva izdal odredbe za varnost stanovanj blizu mesta eksplozije in to, da se ne vrše tatvine, ker so stanovniki zapustili v prvem strahu svoja stanovanja. Na lice mesta je takoj odšla komisija, da preišče vzrok eksploziji. Do sedaj rezultat preiskave še ni znan.

Protektorat Male antante nad Albanijo.

BELGRAD, 17. V Bukarešto je pripel albanski zunanji minister Pandele Vangele. V odila so se že poganjanja z ministri zunanjih zadev držav Male antante glede protektorata Male antante nad Albanijo. Ta problem se ima rešiti na konferenci v Sinaji, ki ji bo tudi prisostvoval albanski zunanji minister. Mala antanta je pripravljena prevzeti protektorat nad Albanijo pod pogojem, da se albanska vlada obveže voditi zunanjo politiko v soglasju Male antante.

Francija

Zanimive podrobnosti o sestavljanju Baldwinovih izjav v dolnji zbornici — Odločen nastop lorda Curzona

PARIZ, 17. Listu »Matin« pošilja njegov dopisnik iz Londona podrobne vesti o sestavljanju Baldwinovih izjav v dolnji zbornici glede rešitve odškodniškega vprašanja. Prvotni tekst, ki ga je sestavil lord Curzon je bil tako oster, da bi čitajući istega v zbornici sledilo konec entente. Toda pri sestanku ministrskega sveta se je lord Cecil zoperstavil temu tonu, njemu se je pridružil tudi Baldwin sam. Lord Cecil je šel tako daleč, da je stavil to-le vprašanje: »Bi-li Anglija bila pripravljena z orožjem prisiliti Francijo, da sprejme angleško stališče?« Vprašanje je bilo soglasno zanikano. Dalje je lord Cecil vprašal lorda Curzona, je-li pomislil, ali bi položaj v slučaju popolne ločitve od Francije postal ugodnejši za preprečitev francoske akcije v Porurju. Med razpravo so ministri prišli do spoznanja, da bi imel prelom edino to posledico, da bi Francija dobila popolnoma proste roke v nastopu proti Nemčiji. In ravno to posledico je hotela angleška vlada preprečiti za vsako ceno. Tekst lorda Cecilia je bil nato izpremenjen.

Francoski skladataelj Louis Ganne umrl

PARIZ, 16. Francoski skladataelj Louis Ganne je tu umrl sinoči v starosti 61 let; morda so kje v Parizu ob istem času, ko je umiral, igrali kaklo boljše njegovo delo, kakor n. pr. »Marche Lorraine«, ki je postala tako popularna, da jo nazivljajo drugo mar-seillaiso.

Hude nevihte na zapadu

BORDEAUX, 16. Komaj so poleg nevihte, ki so razsajale skoro po vsem Spanskem, pa je včeraj ponoči v našem mestu in okolici zabelen strašen vihar, ki so ga spremljale strele in toča. Mesto je ostalo vso noč brez razsvetljave. V okolici je povzročila nevihta na poljih veliko škodo.

Nenavadna vročina na Francoskem

PARIZ, 17. Redko katero leto je solnčarica zahtevala toliko žrtv kakor letos. Samo včerajšnjega dne je umrlo pet Parizanov za to boleznijo. Iz Rheimsa poročajo, da sta bila tudi tam 2 meščana zadeta od solnčarice.

Anglija

Angleška vlada sestavlja odgovor na nemško noto

LONDON, 17. Veščaki sestavljajo v zunanjem ministrstvu pod vodstvom lorda Curzona odgovor na zadnjo nemško noto v zadevi odškodniškega vprašanja. Sestava bo brzkone že danes gotova, tako da bo ministrski svet lahko že jutri razpravljaj o vsebini. Zavezniske vlade ter Kitajske in Amerike bodo obveščene že v četrtek. Odgovor bo skoro gotovo vseboval predlog za sestavo mednarodne komisije, ki naj bi določila svoto, ki jo je Nemčija v stanu plačati.

Angleška trgovinska bilanca

LONDON, 17. V mesecu juniju je uvozila Anglija za 89,037,683 šterlingov blaga, t. j. za 5,030,782 šterlingov več kakor v juniju lanskega leta. Izvoz je v tem mesecu dosegel vrednost 62,883,559 šterlingov in se je torej zvišal za 10,737,608 šterlingov v primeru z onim meseca junija 1922.

Nemčija

Novo smrtno obsojdo v zasednem ozemlju

BERLIN, 17. Belgijski vojni svet v Aix-la-Chapelle je obsodil na smrt grofa Kel-

lerja Ludvika Schult ter nekega Kingenderja radi sabotaže.

Amerikanci proučujejo gospodarski položaj Nemčije

BERLIN, 17. »Berliner Tagblatt« poroča, da je dospelo v Berlin več ameriških osebnosti, ki bodo po naročilu washingtonske vlade proučevale gospodarski položaj Nemčije. Komisija je dospela pod načelnistvom ministra za delo iz Amsterdamu. Po dokončanem delu v Berlinu se bo komisija povrnila v Washington preko Varšave in Rima.

Francoski zaplenjujejo premog

BERLIN, 17. Wolfova agencija poroča iz Essena, da so Francozi izpraznili vsa Kruppova skladišča premoga v Segeothu. Istotako so zaplenili ves premog v livarnah jekla, vsled česar ni mogoče nadaljevati z delom. Vsled tega je že od sobote več tisoč delavcev Kruppovih delavnic brez dela.

Blokada Porurja podaljšana

DORTMUND, 17. Krajevna oblastva so prejela od francoskega poveljstva sporočilo, da je medzavezniska porenska komisija sklenila podaljšati blokado zasedenega ozemlja za 10 dni, t. j. do 26. t. m. opolnoči. Do poteka tega roka ne bodo smeli nemški državljani potovati v to ozemlje.

Bolgarska

Cankov v južni Bolgarski

SOFIJA, 17. Ministrski predsednik se je podal v spremstvu ministrov Todorova in Betomolova v južne pokrajine Bolgarske, kjer ga je povsod sprejelo prebivalstvo z velikim navdušenjem.

Avstrija

Huda vročina na Dunaju — Žrtve valov Donave

DUNAJ, 17. Včeraj je dosegla temperatura 35° v senci in 48° na solncu. Zaznamovanih je bilo 97 slučajev solnčarice. Prebivalstvo se je zateklo v Donavo in v gozdove v okolici. Stiri osebe so utonile med kopanjem.

Turčija

Nova angorska skupščina se bo sešla po sklenitvi miru — Nova navodila lausnanski delegaciji

ANGORA, 17. Otvoritev nove angorske skupščine je določena za dan podpisa grško-turške mirovne pogodbe. Za to priliko se pripravljajo svečane manifestacije.

Včeraj se je sestal tu ministrski svet pod predsedništvom Mustafe Kemala ter izpolnil nekatera navodila za odpravo novih težkot, ki so nastale na lausnanski konferenci. V pristojnih krogih se upa, da ne bodo zavezniški vstrelji pri sedanjí gospodarski politiki, ki je v navzkrižju z gospodarsko neodvisnostjo Turčije. Sploh pa prevladuje nimenje, da bo mir sklenjen v najkrajšem času.

Amerika

Velikanski požar v Ameriki — 1200 prebivalcev brez strehe

NEW-YORK, 16. Iz Wallace prihaja vest, da je v mestu Mace, kjer se nahajajo bogati rudniki, izbruhnil požar, čigar plameni so uničili precejšni del mesta. Okoli 1200 ljudi je ostalo brez stanovanja. Škoda je toliko večja, ker je požar uničil veliko rudniških delavnic. Obnovitev požarjenih delavnic bo stala kakih 200.000 lir šterlin.

Konferenca v Lausanni

Pred sklenitvijo grško-turškega miru
LAUSANNE, 17. Včeraj so izvedenci konference razpravljali skoro ves dan. Popoldne se je vršila privatna seja zaveznikov s turško delegacijo, kjer se je dosegel sporazum v vseh vprašanjih, ki se jih dosedaj ni moglo rešiti radi nesporazumljenj med posameznimi zastopstvi. Danes bo zaključna seja treh odsekov podvela še nekatere sklepe, nakar se bo takoj pričelo sestavljanje besedilo mirovne pogodbe, ki bo najbrže podpisana v teku 8 dni.

DNEVNE VESTI

stana srbske vojske ter se udeležil vseh operacij. Po sklenjenem miru je postal poveljnik celokupnega orožništva v Srbiji. V svetovni vojni je s svojimi orožniki tri dni — 28., 29. in 30. julija — branil Belgrad, se udeležil križevnega pota čez albansko gorovje ter se rešil na Krk. Od tu je odšel v Solun, kjer je bil do leta 1918. poveljnik celokupnega orožništva. Na jesen tega leta se je z zmagovito srbsko vojsko povrnil v Belgrad in je bil na to imenovan za pomočnika poveljnika Dravske divizijske oblasti v Ljubljani. Leta 1920 je bil umirovljen. Tu naj omenimo, da ga je 1917. avstrijsko vojno sodišče in contumaciam obsodilo na smrt, češ da je svojedobno dezertiral iz avstrijske armade.

Tako je polkovnik Janko Vukasović-Stibel s svojo krvo posvečal svoje ideale, ki se jih je njegovo serce oklenilo že v rani mladosti. Pa tudi na narodnem in političnem polju je bil marljivo delaven, ker je seznanjal Srbe s slovenskim delom jugoslovenskega naroda. Prirejal je predavanja o zgodovini in težkih borbah Slovencev za svoj obstanek. Njegova zasluga je bila, da so se srbski častniki jeli zanimati za Slovence. Dokler je bil v Srbiji, je bil tam nekaj slovenski konzul. Šel je z navdušenjem na roko slovenskim izletnikom. Da-si je toliko pretrpel, je bil vendar vedno vesel in mladeniški živahen. Dne 13. t. m. je utihnilo to veliko in plemenito srce v garnizijski bolnišnici v Ljubljani po težki bolezni. Janko Vukasović se je rodil dne 2. septembra 1851. v Vrtovinu na gori-

Italija

Otvoritevna seja dalmatinskega pokrajinskega zbora

ZADAR, 17. Sinoči se je tu vršila otvoritvena seja prvega pokrajinskega zbora dalmatinskega ozemlja, anektiranega po Italiji. Zbor se »vključuje po večini fašisti z zastopstvi drugih meščanskih strank. Prvo izredno zasedanje je otvoril prefekt general Tamajo. Zbor je nato izvolil predsednika in podpredsednika, oba fašista. Po seji so se pokrajinski svetniki podali na čelu velikega števila prebivalstva na dom pokojnega senatorja Ziliotta.

Počitniški tečaj v Rimu za ameriške dijake

RIM, 17. Sinoči se je vršil v palači italijansko-ameriškega združenja sprejem dijakov iz Amerike, ki se bodo udeleževali počitniških tečajev na tukajšnji univerzi. Ti tečajji so pod okriljem ameriškega poslanika in Mussolinija. Sprejema se je udeležilo več članov vlade, italijanski poslanik v Washingtonu, člani ameriškega poslanstva v Rimu in več univerzitetnih profesorjev.

Jugoslavija

Radićev govor o Markovem protokolu

ZAGREB, 17. Na zaupnem sestanku, ki ga je v soboto sklicalo vodstvo HRSS pod pretvezo padca Bastilje, je Stjepan Radić v dolgem govoru pojasnil svojim zaupnikom sedanjí položaj.

Proslavljaio porušenie Bastilje kot

štem delu lope vipavske doline. Z vsem žarom srca je ljubil svoj rojstni kraj in je to ljubezen posvedočil z željo, naj njegove zemeljske ostanke prepeljejo v Vrtovin, da jih v domači zemlji položijo k večnim počitkom. Vsa naša dežela, vse prebivalstvo v njej, brez razlike narodnosti naj se klanja pred spominom tega velikega borca. Saj je bil naš sodeželan, saj je bil v velikem svetovnem požaru junaki borcev za najvišje človečanske ideale, saj so mu bili sorodni tudi italijanski dobrovoljci, ki nosijo ime junaka-mučenika za svobodo in narodno in državno ujednjenje Italije!

Italija in nova Avstrija. O priliki mednarodnega častniškega kongresa, ki se je vršil preteklega junija v Stockholmu, je imel dopisnik dunajske „Neue Freie Presse“ pogovor s senatorjem Salvatorem Barzilai. Salvatore Barzilai je poudaril, da je bil od zgodnje mladosti sovražnik habsburške avstro-ogrske monarhije. Opisal je nato veleizdatniški proces v Gradcu, ki se je vršil za časa ministrskega predsednika Taafelja, in pri katerem je bil on, Barzilai, soudeležen kot obtoženec. Barzilai se spominja, da je bil edini nasilen človek, ki ga je spoznal v Gradcu, predsednik sodnega dvora, italijanski regeat Ferrari. Državnega pravdnika in porotnikov pa ne more prebrati. Načelnik porotnikov mi je po oprstitih razsodbi dal ta lepi nasvet: „Mislite, kar hočete, govorite malo, nič pa ne pišite!“ Barzilai se tega nasveta ni drl. Kot poslanec je mnogo govoril in kot častnik je mnogo pisal. Barzilai se je nato posebno pohvalno izrazil o Dunaju in Dunajčanih. Vse stranke v Italiji sta stojijo novemu Dunaju z največjo simpatijo nasproti in da imajo željo in največji interes na tem, da si Avstrija čim prej opomore iz sedanjih težav. In ponovil je: Jaz za svoj del, ki sem bil star sovražnik habsburške Avstrije, izjavljam z veseljem, da sem sedaj odkritosrčni prijatelj Avstrije. Z lepimi besedami je senator Barzilai zaključil svoj govor, češ, v Stockholmu so sedaj zbrani častniki vseh narodov, premaganih in zmagovalih, kar vzbuja upanje, da se bodo končno vendar enkrat vsi narodi, trudni prepira in sovražstva, našli v želji po resničnem poštenem miru, katerega potrebuje ves svet in kateri bo blagoslov za človeštvo. — Lepe so te besede, in vendar nekoliko dvomimo o odkritosrčnosti gospoda senatorja Barzilaija. Ne dvomimo, da danes ljub Avstrijo, toda zdaj se, da se sovražstva ni odvadil, Dunajskemu častniku je namreč povedal to dvoje: Spominjam se, da sem nekaj v listu „Neue Freie Presse“ poudarjal, da v Trstu niso Nemci naši sovražniki, ampak Slovenci; in nadalje: Kot italijanski delegat pri mirovni konferenci ohranjam v zelo simpatičnem spominu govor, ki ga je imel tedanjí kancelar Renner v Senzenueru onega dne, ko je bil proglašen razpad avstroogrske monarhije. Sedel je v vrsti premaganih in se je obrnil s fino ironijo proti vrsti zmagovalcev, pri katerih so sedeli tudi Jugoslovenci, katere je pozdravil kot stare sodeželane (Landsleute).

Ti dve opazki kažeta, da je gosp. Barzilai prenesel nekoliko svojega nekdanjega sovražstva na Jugoslovence. Razumemo njegovo nekdanje sovražstvo proti habsburški Avstriji, ne moremo pa razumeti njegovega sovražnega razpoloženja napram Jugoslovanom. Zakaj je sen. Barzilai videl le to, da je Renner pozdravil samo Jugoslovence kot „Landsleute“, ko ni imel ni pravice za to, ker so med Jugoslovenci sedeli tudi Srbi, ki niso bili nikoli „Landsleute“ gospoda Rennerja, in ko je med Jugoslovenci sedel tudi Trumbić, ki je proti Avstriji vsaj toliko storil, kolikor gosp. Barzilai, in ki je bil na vsak način zelo slab „Landsmann“ Rennerjev? Nekoliko neumestna je bila že ta opazka v govoru, ki konča s tako vročo željo po koncu prepira in sovražstva med narodi in po resničnem, poštenem miru.

Privedite otroškega vrtca na Vrdelec. Po dolgem času spanja se je prebudila tudi Vrdelec in v nedeljo dne 15. t. m. smo imeli priložnost videti privedite tamnega otroškega vrtca, katerega nas je, smemo reči, presenetila. Pogumni nastop naših malčkov je vse obiskovalce očaral. Vse točke obširnega programa so bile izvajane z neprisiljeno lahkoto, osobito sta ugajali točki „Čiganska sirotina“ in „Mladí vojaki“. Slednja točka je bila aplaudirana, da so jo morali gojenci ponoviti. S ponosom gledajo Vrdečani na svoj naraščaj, za kar gre v prvi vrsti zahvala čini vrtnarici, ki s tako potrpežljivostjo vzgaja svoje gojence. V znak hvalečnosti so ji stariši poklonili krasen dar in mnogo cvetja. Privedite je bila kljub veliki vročini dobro obiskana. Tem potem izrekamo iskreno zahvalo vsem onim osebam, ki so na katerikoli način pripomogli, da je privedite tako krasno uspela. Zopet jasen dokaz, da so otroci, kateri obiskujejo otroške vrtce pod dobrim vodstvom in da si v njem mnogo dobrega in koristnega pridobijo. Zato priporočamo Vrdečkanom, kakor vsem drugim, da se brez izjeme vključijo in vsestransko podpirajo „Šolsko društvo“, ker le tedaj mu bo mogoče vršiti težko nalogo, ki si jo je našel, če je bomo vsestransko podpirali.

„Žensko dobrodelno združenje“ vlnudno prosi vse voditeljice in voditelje počitniških ekspedicij, da prinesejo v društveni urad vse sezname odpisanih otrok, kakor tudi sezname vseh eventualno še prostih mest.

Istčasno opozarjamo matere, da čim mo-

goče prej naznanijsi deco, ki je potrebna počitniške oskrbe na deželi, ker se s tem tednom zaključijo odpisiljanje otrok.

Naše dobrotnike nujno prosimo, da poskrbe, da deca, ki je v njihovi oskrbi, poroča čim mogoče brzo domov o svojem stanju. Ker so matere osobito v začetku in skrbih zaradi dece, jih bo otrokovo obvestilo pomirilo. Zadoštuje le par vrstic na kartici. Ako nima otrok denarja za pošto pristojbino, prosimo velikodušne gostitelje naše dece, da dajo otroku potrebno za pisanje. „Žensko dobrodelno združenje“ bo poravnalo drage volje vse tozadevne stroške. Ni treba, da otroci pišejo pogostoma, le tu pa tam, da bodo družine pomirjene.

Matere, odnosno tukajšnji roditelje dece pa opozarjamo, da naj se nikar ne vznemirjajo, ako deca kaj toži ter hrepeni po domu, oziroma ako ji je v začetku kaj slabo. Nove razmere in domotožje vzbujajo pri nekaterih veliko hrepenenje po domu in domačih. Toda ko se potolažijo, se popolnoma udomače in tedaj prenehajo tožbe.

Ko se otroci privadijo na težko in čbino hrano ter se njihovi želodčki utrdijo, izginejo tudi vse bolečine. Zato naj bodo matere le brez skrbi. — „Z. D. U.“

Društvena vest

Planinsko društvo v Trstu vabi svoje člane in prijatelje društva, da se v čim večjem številu udeležijo planinskega izleta na Nanos, ki ga priredi naša podružnica v Vipavi dne 21. in 22. t. m. — Odhod iz Trsta v soboto. Izletniki se pošljujejo lahko vlaka, ki odhaja iz Trsta (centr. kol.) ob 16.10 ter dosepe v Divačo ob 18.07 oz. vlaka ob 19.45, ki dosepe v Divačo ob 21.13. — Iz Divače po čez Senožce v Razdrto (3 ure hoda). Kdor hoče prenočiti v Razdrtem, naj se javi najkasneje do četrtka pri g. Pavlici. V slučaju, da se prijavi dovoljno število oseb, se bo lahko najel kamion, ki bi odšel ob 21. uri iz Trsta (izpred kavarnar „Fabris“). Prevozna cena za kamion bi stala približno L 10 za osebo. Na Nanosu bo preskrbljeno za ježine in lažne. Dobile se bodo alkoholne in nealkoholne pijače, sadje itd. Priporočljivo je, da prinese vsak izletnik s seboj kozarec.

Golovo je vsakemu že v živem spominu lanski in predlanski izlet na Nanos. Ko se je zvečilo, je zažarelo na Grmadi velikanski kres, čigar svet je daleč naokoli naznanjal znameniti planinski dogodek, ter označal številnim planincem iz vse Jul. Krajine mesto zbirališča. Povsod naokoli je donela v tiho noč vesela slovenska pesem, mladina je rajala in plesala kolo okoli ognjev. Zjutraj so planinci zamaknjeni zrlji v prizor solnčnega vzhajanja na to lepo slovensko zemljo, ki se razprostira ob vznožju kralja naših gor. In kdo naj bi letos zamudil ta izlet?

Nogometni odsek S. D. A. ima jutri ob 20. važen sestanek. — Načelnik.

Dramatični odsek „Šentjakobske čitalnice“ ima danes v dvorani DKO ob 8. uri zvečer pod vodstvom gosp. Marija Gorupja dramatično vajo. Novinci dobrodošli! Člani so naproseni, da pridejo točno.

Ženska podružnica „Šolskega društva“ ima v petek 20. t. m. ob 7. uri sejo.

M. D. P. Sv. Jakob. Turistični odsek. Danes ob 20. uri sestanek, na katerem se pomenimo o izletu na Nanos. — Vodja. — Danes ob 20.30 redna odborova seja. — Predsednik.

Iz tržaškega življenja

Padeč. Včeraj popoldne je na južnem kolodvoru padel z nekega vagona 24-letni železničar Nazareno Caprai, stanujoč na Greti št. 311. Po bil se je po glavi in po levi nogi. Z avtomobilom rešilne postaje so ga prepeljali v mestno bolnišnico.

V klet je padel. Včeraj popoldne se je v materinem spremstvu zatekel v mestno bolnišnico 12-letni Marijan Maver, stanujoč v Boljuncu št. 182. Deček je pretekle nedelje padel na domu v klet ter se ranil na desni nogi. Okreval bo v približno enem tednu.

V prepiru. Delavec Giordano Egidi, star 22 let, stanujoč v ulici S. Maurizio št. 11, se je včeraj zjutraj z malenkostnih vzrokov spril v ulici Madonnina z nekim neznancom, ki ga je tekoma ravnanja sunil z žepnim nožem v dlan desne roke. Egidi si je dal obvezati rano v mestni bolnišnici.

Iz tatinskega in sleparskega dnevnika. Zetja, da bi videl sinje Jadransko morje in da bi se kopal v njegovih bistrih valovih, je napotila Dunajčana Ivana Butler, staršega 28 let, da je prišel v naše mesto, odkoder bi se bil podal v kako bližnje kopališče, kjer bi prebil par prijetnih tednov.

Ves srečen je predinočnim izstopil iz vlaka na južnem kolodvoru ter se nastanil v nekem tukajšnjem hotelu. Nato si je hotel nekoliko ogledati mesto. Krožil je nekaj časa po raznih mestnih ulicah ter si ogledoval tržaške zanimivosti. Njegove radovednosti pa je bilo mahoma konec, ko je nenkrat zapazil, da nima več pri sebi listine, v kateri je bil spravljen vse denar, ki ga je vzel s seboj z doma: 500 lir, 400 dinarjev in 120.000 ogrskih kron. Očitno je kak sproti žepar izrabil Dunajčano zamaknjenost ter mu ukra-

del listnico, ne da bi ta opazil. Ta žalostna ugotovitev je seveda razbiliša Butlerjeve zlate sanje o prijetnih letovističnih dnevih. Brez lista v žepu se je podal na kvesturo, kjer je naznanil neprijetni dogodek, ki mu je zagrnil bivanje v deželi, kjer cvetejo pomaranče.

Na tukajšnji kvesturi je bil pred kratkim naznanjen 23-letni Ruggero Gurco, stanujoč v ulici Fabbri št. 2, ker je baje osleparil nekega Jakoba Silverio iz Gorice za znesek 500 lir. Kmalu po tej ovadbi je uradnik Viljem Cerrar, stanujoč v ul. Rismondo št. 3 naznanil na istem mestu Gurco, ker ga je ta osleparil za znesek 110 lir. — Policija zasleduje Gurco.

Ze dije časa je neki neznanec pobiral po raznih trafikah in častniških agencijah razne ilustrirane in humoristične liste na račun založiteljke Pavla Ficherja, stanujočega v ul. Mazzini št. 20. Neznane, ki ni imel za ta posel nikakega pooblastila, je izdal v imenu Ficherja pobotnice za denar, ki ga je prejel za prodane časopise. Ko je Ficherja poslal svojega pooblaščenca, da iztrži denar, so mu v vseh agencijah in trafikah odgovorili, da so že plačali zahtevani znesek drugemu.

Sprito tega dejstva je Ficherja uvidel, da je postal žrtev spretnega škparja. Naznanil je zadevo na kvesturi, ki se trudi, da bi prišla premetnemu tičku na sled.

Vesti z Goriškega

Praznovanje šestdesetletnice „Slov. čitalnice“ v Dornbergu. Mislim, da je malo društev na Goriškem, ki imajo za seboj 60letno dobo nepretrganega in neumornega delovanja kakor ravno „Slov. čitalnica“ v Dornbergu. In čitalničari so se tudi tega zavedali; saj se niso ustrašili tudi najhujših naporov, ko je šlo za to, da na kar najslavnejši način proslavijo šestdesetletnico obstoja društva. — Spored prireditve je bil preobširen, da bi se mogel spustiti v podrobno kritiko prireditve. Prireditve je sijajno uspela. S kakim navdušenjem je občinstvo poskalo pevskim zborom, ki so prihitali iz Črnič, Rihemberka in Bilj. Zal, da ni bil prostor za petje primerno izbran. Telovadci iz bližnjih vasi in daljne Idrije, posebno telovadkinje iz Idrije s simboličnimi vajami ter mladi naraščaj iz Sv. Križa so želi veliko odobravanje gledalcev, ki so ob pogledu na to brhko mladino pozabili na vročino. Telovadbo je spremljal „Godbeni krožek“ iz Gorice, glede katerega bi moral isto pripomniti kakor kritik zadnje prireditve v Ajdovščini.

Pevskemu in telovadnemu nastopu je sledila uprizoritev Finžgarjeve drame „Naša kri“. Igra je bila precej dobro nastudirana; le tu pa tam se je nekoliko poznalo, da je bilo bržkone premalo skupnih vaj. Naj omenim samo glavne vloge. Jerica, sicer priznana igralka, je bila mogoče nekoliko preafektirana; s tem pa nočem reči, da ni zaslužila sopka cvetlic, ki ji ga je nekdo podaril. Renard je bil v nastopu zelo dober, le v stopnjevanju z glasom je zastajal, kar pa mu prav rada odpuščemo; kajti ta pomanjkljivost je bila pač posledica velikega napora, ki ga je zahtevalo od njega vodstvo vse prireditve. Borštnek je včasih premalo izrazil svoje notranje občutke, sicer dober. Stefan napreduje. Borštinka zelo dobra. Hlapec je pač stari igravec. Ostale vloge so bile precej dobro podane. — Naj omenim še, da sta nastopila tudi dva govornika. Predsednik g. Bric je pozdravil goste, g. Janko Kralj je podal v izpriznih besedah zgodovino „Čitalnice“. — Prireditve se je v celoti posrečila; potekla je v najlepšem redu, za kar gre gotovo velika zahvala g. brigadirju. — L. B.

DAROVI

Za podružnico Šolskega društva v Škedenju so darovali: Mesto cvetja na grob ljubljene hčerke darujeta Trebec Anton in Marija L. 50.—, v isti namen darujejo, Tončka Flego in Antonija Merlak po L 10.— in Ana Venturini L 5.—. Razni darovi: Godina Just L 25, Godina Justek L 5, Srebrnik Antonija 13, Novel Bogovoljka 10, Lukan Ana 10, Resinovač V. 10, Lunžnik Leni 10, Godina Paškval 10, Lička in Angel 10, Zidar Viktor 10, Franc 7, Subban Vilma 5, Budal Franko 5, Ambrožič Pol- da 5, Puc Fancica 5, Mavrič Jospina 5, N. N. 5, Godina Ivanka 5, A. T. 5, Špičar Evelina 5, Družina Grbec 5, Tul Josip 5, Družina Vodopivec 5, Lukša Vasilija 5, Puc Granica 5, Arapovič Ver. 5, Klun Helena 5, Flego Marija 5, Zerial Marija 5, A. P. 5, Sancin Marij 4, Flego Marija 4, Broni in Vlasta Sancin 3, Pizzamano Bruna 3, Piščanc Marija 2, Humar Bruno 2, Sudič Ivanka 2, Kavčič Franica 2, Vatovec Tereza 2, Godina Marija 2, Justek in Ines Godina 2, Flego Tončka 2, Pečoh Pavla 2, A. M. 2. Skupaj L 334.—.

Za gradbo ot. vrtca pri Sv. Ivanu so nadalje darovali ot.: Nečitljivo L 10, Nečitljivo L 50, Nečitljivo L 50, N. P. L 5, P. L 10, Brana Iv. L 5, Mahnič-Mezinec L 5, Prosen L 1, Sko- mrak L 5, Jaklič L 10, Mevha L 2, Preprost L 5, Er. C. L 3, G. Fojan L 5, N. N. L 2, Bojk L 2, E. Kerže L 20, Berginc L 1, Nečitljivo L 5, Mihe L 3, Schneider L 3, Portner L 5.

Nečitljivo L 20, Nečitljivo L 25, Perharc L 5, Stular L 5, Makovec L 1, G. L 5, Ant. Jerič L 10, Milko G. L 20, gosp. Stergar nabral L 50; darovali so gg.: C. Z. L 20, Strukeč L 5, dr. Raffaelli L 5, Sudek L 10, Mikeč L 10. — O priliki krsta Placerevega Milana darujeta botra Srebotnjak in stariši po L 10; skupaj L 20. — Najtopleja zahvala vsem darovalcem.

Gospodarstvo

Nova tvornica aeroplanov v Jugoslaviji. Jugoslovensko vojno ministrstvo je v pogajanjih za zgradbo tvornice aeroplanov v Zagrebu. Pri tem podjetju bi bil udeležen tudi francoski kapital. Tvornica bi zgradila 120 aeroplanov na leto.

Bosanska bančna delniška družba. Največji del novo izdanih delnic Bosanske bančne delniške družbe, ki je lani prenesla svoj sedež iz Sarajeva v Beograd, je prevzela neka belgijska finančna skupina.

Fuzija jugoslovenskih denarnih zavodov. V kratkem se ima izvršiti fuzija Niške hranilnice, Niške trgovinske banke ter Obrtne in prometne banke.

Borzna poročila.

Trst, dne 17. julija 1923.

Cosullien	810
Dalmatia	800
Ozroblieh	1210
Libera Trieste	412
Lloyd	1410
Maritime	645
Martiniell	141
Oceanic	114
Premuda	664
Triptovich	281
Ampela	500
Cement Dalmatia	340
Cement Spalato	227

Valuta na tržaškem trgu.

Trst, dne 17. julija 1923.

ograbne krons	0.2250	0.30
avstrijske krons	0.0320	0.0385
čehoslovanske krons	69.75	70.25
dinarji	24.40	25
leji	12	12.50
marke	0.0096	0.0110
dolarji	28.25	28.35
francoski franki	135.50	136.25
švicarski franki	403	406
angleški funti papirnati	107.35	107.70

Da bomo rejeni in zdravi, sezimo po hrani pravi! Kupujemo zato „PEKATETE“. So najcenejše ker se zelo nakuhajo.

Mali oglasi

Se računajo po 20 stot. beseda. — Najmanjša pristojbina L 2.—. Dobele črke 40 stot. beseda. — Najmanjša pristojbina L 4.—. Kdor išče službo, plača polovično ceno.

SIVILJA sprejme učenko. Via Cereria 13, pritišje.

KOLO za potovanje, v najboljšem stanju, se prodaja, Pendice Scorcola 345.

SIVALNI stroj b-Singer z najmanjšo ceno prodaja, Acquedotto 25, mehanik.

BABICA, diplomirana, sprejema noseče. Ljubljana oskrba. Govori slovenski. Zaupanja čena tajnost. Corso Garibaldi 23, I.

KRONE, goldinarje in zlato plačuje več kot drugi zlatarna Ponte della Fabra (pri Piazza Goldoni).

DVE STISKALNICI za seno, gik in kočijo prodaja tovarna testenin v Ilirski Bistrici.

V PROMETNEM kraju Savinjske doline (Slovenija) je na prodaj posestvo z dvema poslopjema. V enem izmed teh se nahaja dobrodoča trgovina z mešanim blagom in pekarno. Proda se eventualno tudi samo poslopje s trgovino. Ponudbe pod „Ugodna kupcija“ na upravnishvo.

SREBRO, zlato in briljante plača več kot drugi Pertot, via S. Francesco 15. II.

Novi dohodi pohišva

VIA UDINE 25

Velika izbira pohišva za poročne sobe, jedilnice, pisarne, kuhinje, salone, posamezno pohišvo po zmernih cenah.

Kakovost z najmanjšo. Pošiljajve na de- želo.

VIA UDINE 25

Na prodaj sta dva 407

tovorna avtomobila

v najboljšem stanju: Saurer, 4 tone in Diato, 2 1/2 toni.

Pojasnila daje Valentin Lapajne, Idrija.

Posojilnica na Slapu pri Vipavi

registrovana zadruga z neom. zavezo vabi svoje zadružnike na

redni občni zbor

ki se bo vršil

dne 26. julija ob 4. uri popoldne v posojilnični pisarni v Vipavi.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnikstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1921 in 1922.
3. Čitanje revizijskega poročila.
4. Volitev članov nadzornikstva.
5. Slučajnosti.

V VIPAVI, dne 16. julija 1922.

NAČELNIŠTVO.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši eno uro pozneje drug občni zbor na istem mestu in z istim dnevnim redom.

Najstarejši slovenski denarni zavod.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

uraduje v svoji lastni hiši

ulica Torrebianca štev. 19, I. n.

Sprejema navadne hranilne vloge na knjizice, vloge na tekoči račun in vloge za čekovni promet, ter jih obrestuje

po 4%

veče in stalne vloge po dogovoru.

Daje posojila na vkljizbe, menjice, zastave in osebne kredite. — Obrestna mera po dogovoru.

Uradne ure za stranke od 9 do 13.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

Ob nedeljah in praznikih je urad zaprt.

Št. telef. 25-67.

PODLISTEK

WILKIE COLLINS:

Gospa v belem

Bilo je povsem v mojem interesu (kakor bo pozneje razvidno), da ostane Ana Catherine pri življenju: moja edina skrb je bila nedodolžna v tem, da rešim Marijano iz rok privilegiranega tepca, ki jo je med bojeznimi zdravili, in katerega je zdravnik iz Londona počul, da sem jaz prav svetloval. Samo v dveh slučajih sem se poslužil svojih kemičnih znanosti. Obakrat pa je bil poskus za prizadele osebi brez posledic. Prvič se je to zgodilo tedaj, ko sem sledil Marijani v goštinu v Blackwaterju (skrivaj sem se za to vrhovni vozom, ki mi je prišel kakor nalašč na pot ter obdvoval poezijo njene hoje). Tedaj mi je pomagala moja neprecenljiva žena. Ona je prepisala eno pismo izmed onih listov, ki jih je moja oboževana sovražnica izročila odpuščeni sobarici, drugo pa je izmašila. V tem slučaju je mogla samo grofica pomagati, zakaj dekle je skrilo pismo v nedrje. S pomočjo znanosti je ona pismo odprla, prebrala, izvršila ono, kar sem ji naročil, ju zopet zapечатila in stavila na rjih mesto. Zastavljena pomoč pa je obstojala v

majhni stekleničici. Drugi slučaj, v katerem sem uporabil to sredstvo, je bil tedaj, ko je prispela gospa Glyde v London, o čemer bom potem govoril. Sicer pa se nisem nikdar po prej ne pozneje zatekel k svojim znanostim. V vseh drugih še tako kočljivih in zapletenih slučajih je zadostovala moja naravna sposobnost. Pribijam to nepobito moč svojih zmožnosti.

Opozoril sem gospo Clements (ali Clement, o tem si nisem bil nikoli na jasnem), da je najboljšo sredstvo očuvati Ano pred Persivalom, če jo spravi v London; ker je rade volje sprejela moj predlog, sem določil dan, ko se dobimo vsi trije na postaji, da ju vidim odpetovati; nato sem bil prost in sem se mogel vrniti domov, da premostim še težave, ki so me tam čakale.